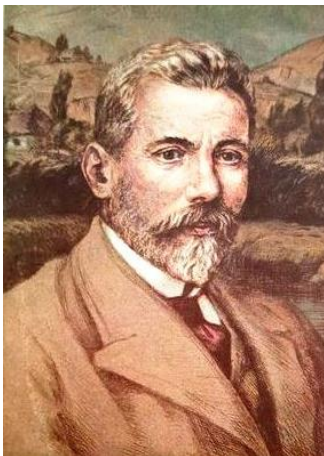

Відділ культури, національностей та релігій
Славутицької міської ради
Славутицька міська централізована
бібліотечна система

«Маестро українського слова»

До 150-річчя з дня народження

Василя Стефаника

Бібліографічний покажчик

Відділ культури, національностей та релігій
Славутицької міської ради
Славутицька міська централізована
бібліотечна система

«Маестро українського слова»

До 150-річчя з дня народження

Василя Стефаника

Видання друге, доповнене

Бібліографічний покажчик

Славутич, 2021

Даний бібліографічний покажчик підготовлений відділом інформаційно-бібліографічного обслуговування Загальноміського бібліотечно-інформаційного центру м. Славутича.

Видання присвячене відзначенню у 2021 році 150-річчя від дня народження Василя Стефаника – українського письменника, громадського діяча, одного з найвизначніших українських новелістів.

Покажчик містить біографію, публікації про твори Василя Стефаника, видання та статті про його життя і творчість, розробки уроків, позакласних заходів, сценаріїв, інтернет-ресурси.

Матеріал розміщений за розділами в алфавітному порядку.

Посібник розраховано на широке коло читачів.

Укладачі:

Соловйова Л. О., Панова Л. І.
Янченко О. О.

Відповідальна
за випуск:

Портная Н. В.

Стефаник – це митець з Божої ласки. Він досконало володіє формою і має подиву гідний смак у доборі своїх творчих засобів. Він уміє найпростішими засобами справити якнайбільше враження.

І. Франко

«Небагату залишив Стефаник письменницьку спадщину – числом, та зате вона пребагата своєю ціною, своєю вагою, своєю невмирущистю. Так про селян ще ніхто не писав...»

В. Сімонович.

Життєвий та творчий шлях письменника

Василь Семенович Стефаник народився 14 травня 1871 р. в селі Іксові поблизу старовинного містечка Снятина на Станіславщині (нині – Івано-Франківська область). Рід Стефаників – за переказами – походить із Наддніпрянщини. Василеві батьки, Семен і Оксана, були заможними селянами. Дитинство хлопця минуло в атмосфері прадавніх традицій і звичаїв. Його батько був людиною працьовитою, але надто ощадливою й деспотичною. У доброго, щедрого Василя з ним склалися непрості стосунки протягом усього життя. Від матері хлопець перейняв любов до пісні; від наймитів, які працювали в батьковому господарстві, пізнав таємничий світ народних казок, легенд і переказів.

У 1878 р. Василько пішов до початкової школи в Русові, а через три роки, виявивши неабиякі старання й здібності, продовжив навчання в сусідньому містечку Снятині. Саме тут хлопчик уперше зіткнувся з «національним питанням»: «Я почув велику погорду до мене і до всього селянського від учителів.

Прикарпаття в той час входило до складу Австро-Угорської імперії, тому навчання в школах проводилося тільки німецькою й польською мовами, а найвпливовіші посади (і вчительські також) обіймали переважно поляки. Чимало з них

просто знущалися з нечисленних українських школярів. Навчання коштувало дуже дорого, тому українцю-селянину шлях до освіти був закритий (за винятком таких заможних родин, як Стефаники).

Після закінчення Снятинської школи Василь вступив до польської гімназії в Коломиї (українські були заборонені), але й тут панувало знущання з українських учнів-селян.

Звичайно ж, після такої «школи національного виховання» гімназисти-українці швидко мужніли, проймалися патріотичним, антиімперським духом. На першому курсі хлопець познайомився з відомою революціонеркою Анною Павлик – сестрою Михайла Павлика (письменника, якого переслідувала поліція за поширення українських ідей). Саме від Анни Василь дізнався про українську літературу й боротьбу українців за свої права.

У гімназії зі Стефаником навчалися майбутні письменники Лесь Мартович і Марко Черемшина, які стали Василеві справжніми друзями.

У роки навчання в гімназії Василь таємно організував вшанування пам'яті Т. Шевченка, відкрив у рідному селі читальню, входив до таємного гуртка гімназистів, у якому читали українські книжки. Через антиімперську діяльність Стефаника, як і Леся Мартовича та багатьох інших гімназистів-українців, було виключено з навчального закладу. Друзі перейшли навчатися в Дрогобицьку гімназію. Тут Василь Стефаник познайомився з І. Франком.

Батько скептично ставився до Василевих прагнень здобути освіти, насміхався з його літературних зацікавлень. Мати потай від чоловіка складала копійчину, щоб допомагати синові прожити в місті.

Після її раптової смерті Семен Стефаник незабаром одружився з дівчиною, молодшою за своїх синів. Така зневага

пам'яті матері боляче ранила Василеве серце. Молодими померли його старша й молодша сестри, смерть забрала в нього й кохану дівчину Євгенію Бачинську, а також близьких друзів. Пізніше поховав двох братів. Так формувалося трагічне світосприймання письменника.

Із 1892 р. Стефаник навчався на медичному факультеті Ягелонського університету (м. Краків). На вступі до цього відомого в Європі закладу на поліг батько: у сина має бути інший, аніж у землероба, «шмат хліба». Таким критерієм керувались і батьки Леся Мартовича (Віденський університет) й Марка Черемшини (Чернівецький університет), бажаючи вивчити їх на юристів, але правники з них (як і медик із Стефаника) вийшли не дуже видатні. Місця в їхніх душах казенній службі не було, адже хлопці горіли літературним словом.

Роки навчання у Кракові (1892-1900) були часом становлення Стефаника як письменника. Його новели з'являються в чернівецькій газеті «Праця», у львівському журналі «Літературно-науковий вісник»; одна за одною виходять друком збірки новел – «Синя книжечка» (1899), «Камінний хрест» (1900), «Дорога» (1901).

У той час Краків був потужним європейським культурним центром, тож молодий письменник активно включився в мистецьке життя: відвідував театри, музеї, концерти, багато читав. Тут він познайомився з польським науковцем, медиком Вацлавом Морачевським і його дружиною – українкою Софією Окуневською, з якою приятелювала Ольга Кобилянська. Спілкувався з польським поетом-модерністом Станіславом Пшибишевським. Саме ці люди сприяли розширенню світогляду Стефаника, його обізнаності з новітніми європейськими мистецькими течіями та явищами. Краків був також центром польського модернізму, що не могло не вплинути на формування Стефаника як митця: він розпочав свій шлях із поезій у прозі – творів улюбленого модерністами жанру.

У 1903 р. Стефаник відвідав Наддніпрянську Україну, побував у Києві, у Полтаві на урочистому відкритті пам'ятника І. Котляревському. Тут познайомився з М. Старицьким, Панасом Мирним, М. Коцюбинським, Б. Грінченком, М. Вороним. По дорозі додому Стефаник відвідав Канів, де вклонився могилі Тараса Шевченка.

У 1904 р. письменник одружився з Ольгою Гамора і переїхав до Стецева, що неподалік від Русова. Жив у тестя кілька років, узявши на себе всі господарські турботи. І тільки в 1910 р., коли в Русові збудував хату, повернувся туди на постійне мешкання. Двері Стефаникового дому завше були відчинені для скривджених селян, усіх, хто приходив за порадами й допомогою.

Не дивно, що в 1908 р. саме селяни обрали Стефаника депутатом Віденського парламенту. Їхні інтереси він уміло й самовіддано захищав аж до розпаду АвстроУгорщини.

У цей період, протягом 15 літ (від 1901 до 1916 р.), митець не написав жодного твору. Дослідники досі дискутують щодо причин такої тривалої творчої паузи. Головною причиною, напевне, було розчарування в людях, які захоплюючися його творами, але не дослухалися до його закликів ставати добрішими, милостивішими й духовнішими.

У 1914 р. померла дружина письменника, залишивши 43-річного чоловіка з трьома малолітніми синами. Більше він не одружувався, нерозтрачену любов і ласку віддавав до решти синам.

Незабаром вибухнула жахлива Перша світова війна. Власне горе й страхітливі трагедії мільйонів людей знову покликали письменника до слова. З-під його пера з'являються новели «Діточа пригода», «Марія», «Сини», у яких різуче постають криваве лихоліття й гострі проблеми національної долі українців. Моторошно читати новелу «Діточа пригода»: жінку, яка втікала з-під обстрілу, убила випадкова куля. До неї, уже

мертвої, туляться двоє маленьких діток, яким нікуди йти: довкола темрява й свист куль. Старший Василько годує меншеньку Настечку закривавленим шматком хліба, який знаходить у мами за пазухою...

Коли розпалася Російська імперія і на її руїнах постала Українська Народна Республіка, Стефаник гаряче вітав її утворення. 17 листопада 1917 р., виступаючи на волелюдному вічі в Снятині, він заявив, що в Наддніпрянщині «в найбільшій величі встає новий світ; звідти йде до нас світло для нашого розвою». У січні 1919 р. письменник очолив велику делегацію (65 осіб) Західноукраїнської Народної Республіки, що прибула до Києва на торжества проголошення Акту Злуки обох частин України в єдину соборну державу.

У творчості Стефаника цього періоду особливо промовисто зазвучали патріотичні мотиви. Так, у новелі «Марія» (1916) постає образ селянки, трьох синів якої забрала кривава війна. Саме навколо них і зосереджені думи Марії, адже діти були її невимовним щастям. Пригадує їхнє дитинство, часи юності. Юнаки сподівалися, що розпадуться імперії й прийде свобода, кидаються у вир визвольної боротьби, створюють національні військові з'єднання, над якими замайоріли рідні жовто-сині прапори, заgrimів «спів про Україну». Ті хвилини національного пробудження навіки ввійшли в пам'ять матері. Автор передає патріотичне піднесення галицької молоді, не вдаючись до докладних описів, але характерні деталі дають відчуття урочистості моменту.

Виразно прочитується ідея твору: якщо людина з любові присвячує своє життя іншим, то її терпіння перетворюється на глибоку душевну радість.

Дуже болісно переживав Стефаник поразку УНР, коли загребущі сусіди знову розірвали Україну на шматки. Гнівню таврував польську владу, що перетворила Галичину на безправну колонію, пильно стежив за подіями в підрадянській

Україні. Брав активну участь у громадському житті: очолював місцеву «Просвіту», кооперативну спілку «Сільський господар».

У 1926 р. громадськість Львова вшанувала 30-річчя літературної діяльності В. Стефаника, а 1931 р. у Харкові (тогочасній столиці УРСР) було відзначено 60-річчя з дня його народження. Радянський уряд призначив письменникові-класикові персональну пенсію. Вона була вкрай потрібна матеріально незахищеному німецькому чоловікові – у січні 1930 р. Стефаника розбив параліч правої частини тіла. І все ж незабаром митець публічно відмовляється від цієї пенсії (так само зробили й інші видатні діячі Галичини) – на знак протесту проти голодомору й сталінських репресій.

Довідавшись про цю ситуацію, митрополит Андрій Шептицький призначив письменникові пенсію від Української греко-католицької церкви. Стефаник попросив касира видати призначену суму дрібними монетами. З великою торбиною мідяків письменник вийшов на майдан, де завжди сиділо багато жебраків, і жменями насипав їм у шапки монети з проханням молитися за убієнних голодом земляків.

Останні роки письменник тяжко хворів. Його земний шлях урвався 7 грудня 1936 р. Поховали Василя Семеновича на старому цвинтарі в рідному селі Русові.

Твори В. Стефаника

Стефаник В. Камінний хрест. Новина / В. Стефаник // Українська література: Хрестоматія для 10 кл.: Для всіх типів шкіл, ліцеїв, гімназій / Упоряд. Т. Харахоріна, Т. Ткачук. – Донецьк: ВКФ «БАО», 1997. – С. 164-176.

Стефаник В. Камінний хрест. Палій / В. Стефаник// Українська література для школярів: Хрестоматія. В 2-х т. Т. 1 / упоряд. В. М. Лапшина. – Донецьк: «Сталкер», 1997. – С. 494-520.

Стефаник В. Катруся. Новина: Новели / В. Стефаник // Веселка. Антологія української літератури для дітей в трьох томах. Т. 1: Твори дожовтневого періоду. Для ст. шкіл. віку / упоряд., літ.-критич. нариси Б. Й. Чайковського; передм. д-ра філол. наук І. І. Пільгука. – К.: Веселка, 1984. – С. 461-466.

Стефаник В. Кленові листки: Новела (уривок) / В. Стефаник // Стожари: зб. худож. творів для позаклас. читання у 6 класі / упоряд. Н.А. Яценківська. – К.: Рад. шк., 1991. – С. 56-60.

Стефаник В. Моє слово: Новели, оповідання, автобіографічні та критичні матеріали, витяги з листів / В. С. Стефаник. – К.: Веселка, 2000. – 319 с. – (Шкільна бібліотека).

Стефаник В. Моє слово: Новели, оповідання, автобіографічні та критичні матеріали, витяги з листів / В. Стефаник. – К.: Веселка, 2001. – 319 с. – (Шкільна бібліотека).

Стефаник В. Моє слово: Новели та оповідання для середнього та старшого шкільного віку / В. С. Стефаник. – К.: Веселка, 1991. – 190 с.: іл.

Стефаник В. Серце: Новела / В. Стефаник. – Вітчизна. – 1991. № 5. – С. 2.

Стефаник В. Сочинения / В. Стефаник. – К.: Дніпро, 1984. – 174 с.: 1 л. портр.

Стефаник В. Твори / В. Стефаник // Живиця: Хрестоматія української літератури ХХ століття: У 2-х кн. – Кн. 1 / за ред. М. Конончука: Упоряд. М. Конончук, Н. Бондар, Т. Конончук. – К.: Твім інтер, 1998. – С. 112-117.

Стефаник В. Твори / В. Стефаник. – К.: Молодь, 1972. – 238 с.

Стефаник В. Твори / В. Стефаник // Українська література. 10 клас: Хрестоматія / упоряд. О. Борзенко, М. Сподарець. – 3-те вид., перероб. і доп. – Харків: Веста: Ранок, 2008. – С. 524-541.

Стефаник В. Твори / В. Стефаник // Українська література: Стилий виклад змісту всіх творів за новою шкільною програмою. 10-11 кл. / автори-упорядники Ю. Башкірова та ін. – Харків: Веста: Ранок, 2007. – С. 165-170. – (Дайджест).

Стефаник В. Твори / В. Стефаник // Українська література: Хрестоматія для 10-го класу середніх загальноосв. навч. закладів / упоряд. П. Хропко, В. Погребенник. – К.: Ковчег, 2004. – С. 475-500.

Стефаник В. Твори / В. Стефаник // Українська мала проза ХХ століття: Антологія / упоряд. В. Агеєва. – К.: Факт, 2007. – С. 323-359.

Стефаник В. Твори / В. Стефаник // Українське слово: Хрестоматія укр. літератури та літерат. критики ХХ ст. У 3-х кн. – Кн. 1. – К.: Рось, 1994. – С. 196-204.

Стефаник В. Твори / В. Стефаник // Українське слово: Хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ ст.: У 4 кн. – Кн. 1. – К.: Аконт, 2001. – С. 367-375.

Про життя і творчість

Про відзначення 140-річчя від дня народження Василя Стефаника: Постанова Верховної Ради України від 5 квітня 2011 р. № 3196-VI // Голос України. – 2011. – 14 квітня. – С. 3 // Урядовий кур'єр. – 2011. – 28 квітня. – С. 4.

Про відзначення 150-річчя з дня народження Василя Стефаника: Постанова Верховної Ради України від 18 червня 2020 року № 732-IX // Урядовий кур'єр. – 2020. – 26 червня. – С. 6.

Андрусенко В. П. Василь Семенович Стефаник. «Новелистика» / В. П. Андрусенко, Л. С. Загребельная, Е. В. Козырь, Л. П. Петрова // 50 знаменитых украинских книг. – Харьков: Фолио, 2004. – С. 144-154. – (100 знаменитых).

Бондар Н. І. Стефаник Василь // Живиця: Хрестоматія української літератури ХХ століття: У 2-х кн. – Кн. 1 / за ред. М.М. Конончука: Упоряд. М.М. Конончук, Н.І. Бондар, Т.І. Конончук. – К.: Твім інтер, 1998. – С. 107-111.

Бохан О. І. «Це митець з Божої ласки...»: До 140-річчя від дня народження В. С. Стефаника / О. І. Бохан // Календар знаменних і пам'ятних дат. – 2011. – № 2. – С. 61-73.

Букса І. Творчість та словник малозрозумілих слів Василя Стефаника: Монографія / І. Букса. – К.: Смолоскип, 1996. – 128 с.

Василь Стефаник. Червоні ружі і лілея біла // Любов славетних письменників у листах і в житті: Збірник художньо-документальних нарисів / Автор-упорядник В. Кирилюк. – К.: Криниця, 2008. – С. 67-80. – (Серія «Серця скоряються коханню»).

Вітряк В. «Спала на Вас біда, я се розумію. Та мусите поступати як тато і газда»: До 150-річчя від дня народження

Василя Стефаника / Вікторія Вітряк // Країна. – 2021. – № 18. – С. 55-58.

Герасим'юк В. Василь Стефаник / В. Герасим'юк // Українська мала проза ХХ століття: Антологія / упоряд. В. Агеєва. – К.: Факт, 2007. – С. 319-322.

Гнідан О. Д. Стефаник Василь: Біографія: життя діяльність, творчість // Історія української літератури. Кінець ХІХ-початок ХХ ст.: У 2 кн.: Підручник /за ред. проф. О.Д. Гнідан. – Кн. 1. – К: Либідь, 2005. – С. 411-475.

Горболіс Л. Карби життєвого шляху Василя Стефаника / Л. Горболіс // Дивослово. – 1996. – № 9. – С. 42-46.

Єфремов С. Василь Стефаник і його школа / С. Єфремов // Історія українського письменства. – К.: Феміна, 1995. – С. 560-562.

Клічак В. Стефаник: Поема / В. Кличак // Літературна Україна. – 2019. – 1 червня. – С. 10-11.

Кучинський М. Стильові особливості новел В. Стефаника антивоєнного циклу / М. Кучинський // Дивослово. – 1995. – № 5-6. – С. 32-36.

Лепкий Б. Із спогадів: Василь Стефаник / Б. Лепкий // Дивослово. – 1996. – № 9. – С. 3-6.

Ліпецький С. Стефаник Василь Семенович / С. Ліпецький // Малий словник історії України / В. Смолій, С. Кульчицький, О. Майборода та ін. – К.: Либідь, 1997. – С. 378.

Мельничук Г. Маєстро української поезії: Василь Стефаник / Г. Мельничук // 1000 незабутніх імен України. – К.: Школа, 2005. – С. 156-158. – (Серія «1000»).

Музичка М. Штрихи до біографії Василя Стефаника / М. Музичка // Дивослово. – 1995. – № 5-6. – С. 30-32.

Оліфіренко С. М. Стефаник Василь / С. М. Оліфіренко, В. В. Оліфіренко, Л. В. Оліфіренко // Універсальний літературний словник-довідник. – Донецьк: ТОВ ВКФ «БАО», 2008. – С. 340.

Погребенник В. Від антимілітаристського до національно-патріотичного пафосу: Василь Стефаник / В. Погребенник // Українська література: Хрестоматія для 10-го класу середніх загальноосв. навч. закладів / упоряд. П. Хропко, В. Погребенник. – К.: Ковчег, 2004. – С. 500-502

Погребенник В. Новелістика Василя Стефаника як джерело неминучих цінностей духа / В. Погребенник // Українська література: Хрестоматія для 10-го класу середніх загальноосв. навч. закладів / упоряд. П. Хропко, В. Погребенник. – К.: Ковчег, 2004. – С. 473-474.

Погребенник Ф. З думою про суверенність народу: Василь Стефаник / Ф. Погребенник // Дивослово. – 1996. – № 9. – С. 6-7.

Процюк С. Смертю смерть подолав: До 125-річчя від дня народження Василя Стефаника / С. Процюк // Літературна Україна. – 1996. – № 18-19. – С. 4.

Салига Т. Василь Стефаник і Микола Вінграновський: Спроба психолого-естетичних зіставлень // Літературна Україна. – 2016. – 26 травня. – С. 6.

Сізова К. Модерне переосмислення фольклорних традицій портретування у новелістиці Василя Стефаника / К. Сізова // Дивослово. – 2010. – № 2. – С. 52-54.

Скляренко В. М. Стефаник Василь Семенович / В. М. Скляренко, Т. М. Харченко, О. Ю. Очкурова, І. А. Рудичева // 100 знаменитих людей України; пер. з рос. Т. В. Ковальової. – Харків: Фоліо, 2005. – С. 418-422. – (100 знаменитих).

Соловей О. «Чи кожен здатний винести свій хрест, ще за життя не лігши в домовину...»: Творчість Василя Стефаника.

Новела «Камінний хрест» / О. Соловей // Дивослово. – 2000. – №5. – С.44-47.

Солод Ю. Василь Стефаник – світовий майстер «малих форм» / Ю. Солод // Українська література: Конспект. – К.: Козаки, 1996. – С. 150-152.

Софійчук Г. Той, що «виплакані очі блискавиці кладе»: Вивчення ознак експресіонізму в новелах В. Стефаника / Г. Софійчук // Дивослово. – 2008. – № 2. – С. 34-38.

Стефаник Василь // Веселка. Антологія укр. літератури для дітей в трьох томах. Т. 1: Твори дожовтневого періоду. Для ст. шкіль. віку / упоряд., літ.-критич. нариси Б. Й. Чайковського; передм. д-ра філол. наук І. І. Пільгука. – К.: Веселка, 1984. – С. 459-461.

Стефаник Василь // Історія української літератури кінця ХІХ-початку ХХ ст.: Підручник / за ред. Н.Й. Жук, В.М. Лесина. – К.: Вища шк., 1989. – С. 303-338.

Стефаник Василь // Україна: для дітей серед. шк. віку / авт.-упоряд. В.М. Склярєнко. – Харків: Фоліо, 2006. – С. 367. – (Дитяча енциклопедія).

Стефаник Василь // Українська література. 10 клас: Хрестоматія / упоряд. О.І. Борзенко, М.П. Сподарець. – 3-тє вид., перероб. і доп. – Харків: Веста: Ранок, 2008. – С. 522-523.

Стефаник Василь // Українська література для школярів: Хрестоматія. В 2-х т. Т. 1 / упоряд. В. М. Лапшина. – Донецьк: «Сталкер», 1997. – С. 493

Стефаник Василь // Українське слово: Хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ ст.: У 4 кн. – Кн. 1. – К.: Аконіт, 2001. – С. 366-367.

Стефаник Василь // Українські письменники: Довідник. – К.: Велес, 2013. – С. 235-240.

Стефаник Василь // Універсальний довідник старшокласника, абітурієнта, студента: Довід. видання / кол. авт. Є. В. Глушко, О. М. Курмаз, В. С. Легейда та ін – К.: Видавнича компанія «Воля», 2004. – С. 273.

Стефаник Василь // Усі українські письменники / упоряд. Ю. І. Хізова, В. В. Щоголева. – Харків: Торсінг плюс, 2008. – С. 237-243.

Стефаник Василь Семенович // Усі цитати до творів з української літератури. 5-12 класи / укладач Н. В. Курганова. – Харків: Торсінг плюс, 2006. – С. 154-162.

Ткачук М. «Крізь призму чуття і серця»: Новела «Злодій» та деякі проблеми експресіонізму В. Стефаника / М. Ткачук // Слово і час. – 1994. – № 7. – С. 27-31.

Токарик М. Новели Василя Стефаника як експресіоністичне відображення дійсності / М. Токарик // Дивослово. – 2003. – № 2. – С. 64-66.

Токарик М. Новели Василя Стефаника як експресіоністичне відображення дійсності / М. Токарик // Дивослово. – 2008. – № 2. – С. 28-33.

Українка Л. Писателі-русини на Буковині: О. Кобилянська, В. Стефаник / Л. Українка // Критичні статті з української літератури. 10 клас: Хрестоматія / упоряд. Ю. Ситько, С. Ткачов. – Тернопіль: Підручники і посібники, 1998. – С. 52-55.

Черненко О. Імпресіонізм та експресіонізм: Василь Стефаник / О. Черненко // Українське слово: Хрестоматія укр. літератури та літерат. критики ХХ ст. У 3-х кн. – Кн. 1. – К.: Рось, 1994. – С. 204-213.

Яременко В. Любив свою дорогу...: Василь Стефаник / В. Яременко // Українське слово: Хрестоматія укр. літератури та літерат. критики ХХ ст. У 3-х кн. – Кн. 1. – К.: Рось, 1994. – С. 184-196.

Розробки уроків та сценарії

Ільченко Л.М. «Мить просвітлення душі». Компаративний аналіз новел О. Генрі «Останній листок» та В. Стефаника «Кленові листки»: Урок у 7 класі / Л.М. Ільченко // Зарубіжна літра в школі. – 2013. – № 11-12. – С. 53-58.

Кучеренко Л. «І приріс він до села серцем і душею»: Урок-вистава за творчістю Василя Стефаника / Л. Кучеренко // Дивослово. – 1995. – № 5-6. – С. 36-38.

Савчук Н. Складання кіносценарію за новелою Василя Стефаника «Камінний хрест»: Моделювальна гра для десятикласників / Н. Савчук // Дивослово. – 2007. – № 2. – С. 17-21.

Тимків Н. Філософія повноти життя у новелі «Марія»: До 140-річчя від дня народження В. Стефаника : Урок у 10 класі / Н. Тимків, Ю. Романенко // Дивослово. – 2011. – № 5. – С. 21-25.

Шевченко Ж. «І все, що я писав, мене боліло»: Підсумковий урок за темою «Василь Стефаник» / Ж. Шевченко // Дивослово. – 2008. – № 2. – С. 38-39.

Інтернет-ресурси

Стефаник Василь Семенович [Електронний ресурс]. Вікіпедія: Вільна енцикл. – Електр. дані. – Режим доступу:

https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D1%82%D0%B5%D1%84%D0%B0%D0%BD%D0%B8%D0%BA_%D0%92%D0%B0%D1%81%D0%B8%D0%BB%D1%8C_%D0%A1%D0%B5%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87. –

Назва з екрану. – Дата останньої правки 25.04.2021. – (Дата звернення 03.05.2021).

Стефаник Василь Семенович – біографія [Електронний ресурс] // Укрліт.org Публічна електронна бібліотека української художньої літератури. – Електр. дані. – Режим доступу: http://ukrlit.org/stefanyk_vasyl_semenovych. – Назва з екрану. – (Дата звернення 03.05.2021).

Стефаник Василь Семенович – біографія (скорочено) [Електронний ресурс]. – Електр. дані. – Режим доступу: <http://ukrclassic.com.ua/katalog/s/stefanik-vasil/2311-vasil-stefanik-biografiya-skorocheno> – Назва з екрану. – (Дата звернення 03.05.2021).

Василь Стефаник – біографія (скорочено) [Електронний ресурс] // dovidka.biz.ua: Довідник цікавих фактів та корисних знань. – Електр. дані – Режим доступу: <http://dovidka.biz.ua/vasil-stefanik-biografiya-korotko/>. – Назва з екрану. – (Дата звернення 06.05.2016).

Василь Стефаник: Борець за права селян – цікаві факти [Електронний ресурс] // Тут цікаво. – Електр. дані. – Режим доступу: <https://tut-cikavo.com/pro-ukrainu/vydatni-liudy/969-vasil-stefanik-borets-za-prava-selyan-tsikavi-fakti-pro-pismennika>. – Назва з екрану. – (Дата звернення 03.05.2021).

Життя і творчість В. Стефаника [Електронний ресурс] // Цікаво про письменників. – Електр. дані. – Режим доступу: <https://sites.google.com/site/cikavopro/ukraienski-pismenniki/vasil-stefanik>. – Назва з екрану. – (Дата звернення 03.05.2021).

Стефаник Василь – життєвий та творчий шлях [Електронний ресурс] // Бібліотека школяра. – Електр. дані. – Режим доступу: <http://www.ukrtvory.com.ua/stefan1.html>. – Назва з екрану. – (Дата звернення 03.05.2021).

Стефаник Василь Семенович. Життя і творчість [Електронний ресурс] // Інститут філології Київського

університету імені Бориса Грінченка. – Електр. дані. – Режим доступу: <https://if.kubg.edu.ua/prouniversitet/sportyvni-zakhody-konkursy-zmahannia/vasyl-stefanyk-zhyttia-i-tvorchist.html>. – Назва з екрану. – (Дата звернення 03.05.2021).

Біографія Василя Стефаника [Електронний ресурс] // Onlyart.org. – Електр. дані. – Режим доступу: <https://onlyart.org.ua/biographies-poets-and-writers/stefanyk-vasyl-biografiya/>. – Назва з екрану. – (Дата звернення 03.05.2021).

Хронологічна таблиця життя і творчості Василя Стефаника [Електронний ресурс] // Kursak.com. – Електр. дані. – Режим доступу: <http://www.kursak.com/vasyl-stefanyk-hronolohichna-tablytsya/>. – Назва з екрану. – (Дата звернення 03.05.2021).

Василь Стефаник. [Електронний ресурс] // Youtube; Курс «Українська література в іменах». Читає Євгеній Стасіневич, літературний критик. – Електр. дані. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=vRkiPEku83M>. – Назва з екрану. – (Дата звернення 03.05.2021).

Зміст

Життєвий і творчий шлях письменника.....	4
Твори В. Стефаника.....	10
Про життя і творчість.....	12
Розробки уроків та сценарії.....	17
Інтернет-ресурси.....	17